

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 1462-1463/2523

พนักงานอัยการจังหวัดสระบุรีโจทก์ ธนาคารกรุงเทพพาณิชย์การ จำกัดโจทก์ร่วม นายปัญญา กลิ่นหอม
กับพวกจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.วิ.อ. มาตรา 2, ป.วิ.อ. มาตรา 5, ป.วิ.อ. มาตรา 120, ป.วิ.อ. มาตรา 121, ป.พ.พ. มาตรา
826

ย่อ / หลักกฎหมาย

พนักงานของธนาคารซึ่งเป็นผู้แทนของธนาคาร จ่ายเงินจากบัญชีของลูกค้าไปโดยลูกค้าไม่ได้สั่ง
ธนาคารตัวการต้องรับผิดชอบเกี่ยวกับเงินจำนวนที่พนักงานของธนาคารจ่ายจากบัญชีลูกค้า การที่จำเลย
ร่วมกันนำเช็คซึ่งปลอมลายมือชื่อลูกค้าไปเบิกเงินจากธนาคารยอมได้ชื่อว่ากระทำให้นธนาคาร
เสียหาย ธนาคารจึงเป็นผู้เสียหาย ผู้จัดการธนาคารสำนักงานใหญ่มอบอำนาจให้ บ. ไปร้องทุกข์ใน
ฐานะผู้จัดการของธนาคาร มิใช่มอบอำนาจให้ไปร้องทุกข์ในฐานะส่วนตัว เมื่อ บ. ไปร้องทุกข์ไว้
ถือว่าธนาคารได้ร้องทุกข์ไว้แล้ว ดังนั้น แม้ผู้จัดการตาย กรณีก็ไม่ใช้ลักษณะสัญญาตัวแทนยอม
ระงับสิ้นไป เมื่อคู่สัญญาฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งตาย อันจะเป็นเหตุอ้างว่า บ. ไม่มีอำนาจร้องทุกข์

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องว่า จำเลยทั้งสามร่วมกันปลอมเช็ค โดยนำเอาแบบพิมพ์เช็คซึ่งธนาคารสาขาจัดทำไว้
และจ่ายให้ลูกค้าไปเพื่อใช้สั่งจ่ายเงินตามบัญชี มาเขียนกรอกข้อความปลอมลายมือลูกค้าแล้ว
สั่งจ่ายเงิน ต่อมาจำเลยร่วมกันนำเช็คปลอมดังกล่าวไปขอรับเงินจากพนักงานของธนาคาร ฯลฯ บ.
รับมอบอำนาจจากกรรมการผู้จัดการธนาคารไปร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวนแล้ว ขอให้ลงโทษ
ตาม ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๖๔, ๒๖๖, ๒๖๘, ๓๔๑, ๘๓ ฯลฯ ธนาคาร เป็นโจทก์ร่วม
จำเลยทั้งสามให้การปฏิเสธ ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยทั้งสามมีความผิดตาม
ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๖๘, ๒๖๖, ๓๔๑ ลงโทษตามมาตรา ๒๖๘ ซึ่งเป็นบทหนัก
จำคุกคนละ ๑ ปี ฯลฯ จำเลยทั้งสามอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์พิพากษายืน จำเลยทั้งสามฎีกา ศาลฎีกา
วินิจฉัยปัญหาข้อกฎหมายว่า พนักงานของธนาคารซึ่งเป็นผู้แทนของธนาคาร จ่ายเงินจากบัญชี
ของนายเด็กเฝ้าไปโดยนายเด็กเฝ้าไม่ได้สั่ง ธนาคารตัวการต้องรับผิดชอบเกี่ยวกับเงินจำนวนที่พนักงาน
ของธนาคารจ่ายจากบัญชีนายเด็กเฝ้า การที่จำเลย ทั้งสามร่วมกันนำเช็คซึ่งปลอมลายมือชื่อที่กรอกข้อ
ความในเช็คและลายมือชื่อผู้สั่งจ่ายไม่ใช่ของนายเด็กเฝ้าและพนักงานธนาคารกรุงเทพฯ
พาณิชย์การ จำกัด หลงเชื่อว่าเป็นลายมือของนายเด็กเฝ้า จึงจ่ายเงินจากบัญชีของนายเด็กเฝ้าไป
นั้น การกระทำของจำเลยทั้งสามได้ชื่อว่ากระทำให้นธนาคารเสียหาย ธนาคารจึงเป็นผู้เสียหายในคดี
นี้ เหตุเกิดระหว่างหม่อมเจ้าอาชวดีศเป็นผู้จัดการของธนาคารกรุงเทพฯ พาณิชยการ จำกัด
สำนักงานใหญ่ มอบอำนาจให้ ไปร้องทุกข์ในฐานะส่วนตัวหม่อมเจ้าอาชวดีศไม่ เมื่อนายปัญญาดีไป
ร้องทุกข์ไว้ แล้ว ถือได้ว่าธนาคารได้ร้องทุกข์ไว้แล้ว โดยหม่อมเจ้าอาชวดีศ ผู้จัดการธนาคาร พึง
เห็นได้ว่า ผู้มอบอำนาจกล่าวคือตัวการที่แท้จริงไปคดีนี้คือธนาคารกรุงเทพฯ พาณิชยการ จำกัด หา
ใช่หม่อมเจ้าอาชวดีศไม่ ดังนั้น แม้หม่อมเจ้าอาชวดีศ ถึงแม้จะพิทักษ์ต่อมา กรณีก็ไม่ใช้ลักษณะ
สัญญาตัวแทนยอมระงับสิ้นไป เมื่อคู่สัญญาฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งตายที่จำเลยจะพึงหยิบยกขึ้นอ้างว่า
นายปัญญาดี ไม่มีอำนาจร้องทุกข์เพราะ หม่อมเจ้าอาชวดีศผู้มอบอำนาจถึงแก่ชีพิตักษัยแล้ว

พิพากษายืน

องค์คณะ

วิฑูร เทพพิทักษ์ · ไพบุลย์ ไวกาสี · สุนทร วรรณแสง

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/1462-1463/2523>